

Dana **22. travnja 2016. god. maturanti Gimnazije Bjelovar** uputili su se u sklopu terenske nastave u Vukovar pod vodstvom profesorica povijesti

Terezije Grgičin i Melite Štimac

. Namjera ovog izleta bila je naučiti buduće mlade intelektualce nešto više o gradu i događajima koji su predstavljali ključan i sudbonosan temelj u borbi za ostvarenje današnje samostalne i suverene Republike Hrvatske.

Svi smo se našli na autobusnom kolodvoru prema ranije dogovorenom rasporedu u 6 ujutro. Bilo nam se lako ustati u zoru jer smo bili prepuni adrenalina i uzbuđenja te smo s nestrpljenjem iščekivali polazak. Uskoro smo se smjestili u dva autobusa koja su nas već čekala te je put mogao započeti. Zagušljivost i gužva na sjedalima su nas uskoro primorale da zatražimo kratko stajanje i odmor, na što nam je profesorica odgovorila neka se zamislimo u koži branitelja koji su 1991. godine u još težim uvjetima kretali na putovanje prema prvima linijama bojišnice znajući da se neki od njih možda nikada neće vratiti. Te riječi su nas utišale, potaknule na razmišljanje, te pomogle da lakše izdržimo taj četverosatni put prema gradu na obali rijeke Dunav.

Putem smo uživali u pogledu na krajolik, oduševila nas je nizinska panorama koja je sezala unedogled. Očarani prizorima nismo ni primijetili da smo se već približili našem odredištu. Prva stanica našeg puta bila je poznata Trpinjska cesta, poznata još pod imenom „groblje tenkova.“ Lokalna vodička ukratko nam je dočarala herojske podvige koji su se ondje događali. Velik broj tenkova Jugoslavenske narodne armije bio je uništen zahvaljujući otporu hrvatskih branitelja predvođenih zapovjednikom Blagom Zadrom koji, nažalost, nije dočekao završetak bitke za Vukovar. Bitke na Trpinjskoj cesti su uvelike pomogle usporavanju prodora srpskih paravojnih jedinica te konačnog pada Vukovara. Mnogi su iskoristili priliku ovjekovječiti trenutak ispred izloženog primjerka tenka, a nakon toga put se mogao nastaviti.

Sljedeća postaja bila nam je župna crkva sv. Filipa i Jakova uz koju je franjevački samostan. U prekrasno crkveno dvorište uveo nas je simpatični stariji franjevac te nam pokazao župne ljubimce, veličanstvenog pauna i paunicu. U dvorani iza crkve pogledali smo kratak film o Vukovaru prije i tijekom rata. Potresne scene nisu nikoga mogle ostaviti ravnodušnim. Nakon toga smo posjetili unutrašnjost same crkve koja je bila granatirana te kasnije obnovljena.

{gallery}slike/vukovar16{/gallery}

Završivši razgledavanje crkve uputismo se prema poznatoj, sada obnovljenoj, vukovarskoj bolnici. Na ulazu u zgradu dočekala nas je gospođa koja nas je provela bolničkim podrumom gdje su u onim danima ratne '91. bili smješteni pacijenti bolesnici, ranjenici te ostali potrebiti. Lutke od stiropora omotane zavojima zorno prikazuju težinu ondašnje situacije. Ostali smo zapanjeni čuvši u kakvim su se teškim uvjetima nalazili pacijenti dobivajući pred sam pad grada tek pola litre vode dnevno za sve potrebe toga dana. Baš poput vukovarskih ranjenika koje je jugoslavenska vojska predvođena majorom Šljivančaninom odvukla kriomice na mjesto odakle se nikada više neće vratiti, tako smo i mi krenuli autobusom dalje cestom koja vodi nekoliko kilometara izvan Vukovara prema mjestu na kojemu se zbio jedan od najvećih zločina u Europi poslije Drugog svjetskog rata.

Odmičući od samoga grada s prizorom vukovarskog vodotornja iza nas, nismo se mogli oteti

Posjet Vukovaru, herojskome gradu

Autor Dario Vidić

Utorak, 10 Svibanj 2016 15:03 - Ažurirano Ponedjeljak, 16 Svibanj 2016 15:04

osjećaju strahopoštovanja prema svima stradalima, ali i preživjelima, konačno smo shvaćali kakva je nadljudska snaga bila potrebna da bi se izdržala sva patnja koju je Grad pretrpio. Došli smo konačno pred spomen dom Ovčaru gdje nam je bivši logoraš prepričao događaje masovnih klanja i krvoprolića koji su se ondje zbivali. Potresle su nas slike stradalih na Ovčari zajedno s pronađenim predmetima. Na izlasku smo ostavili potpise u knjizi sjećanja te se svi zajedno fotografirali. Preostalo nam je još uputiti se na samo stratište, na kojemu su sada zasađeni čempresi te položeni vijenci i krunice, te memorijalnome groblju gdje smo zapalili lampione te vidjeli grobove Blage Zadre i Marka Babića.

U mislima odajući počast herojima, uputili smo se nazad prema gradu na samu obalu Dunava gdje nas je dočekao bijeli križ kao spomen da se ratna stradanja i žrtve koje je herojski grad podnio nikada ne zaborave. Nakon sat vremena za osobno razgledavanje grada, uputili smo se nazad prema autobusu i krenuli put Bjelovara. Putovanje je prošlo u ugodnoj atmosferi te smo nošeni domoljubnim ponosom svi složno zapjevali. U Bjelovar smo se vratili obogaćeni za još jedno vrijedno iskustvo i lekciju koja kaže da nema te mržnje koja može uništiti zajedništvo, hrabrost i volju. Hvala svima stradalima hrvatskim, a osobito vukovarskim braniteljima, koji su donijeli Hrvatima toliko željenu slobodu i omogućili da se hrvatski barjak danas ponosno vije. A grad, grad i dalje vječan k'o narod ponosno stoji.

Mirna Crnković, 4.c